

5.

м. ю.	ж. ю.	с. ю.
И. двата	двестѣк	двестѣк
Р. на двата	на двестѣк	на двестѣк
Д. на двата	на двестѣк	на двестѣк
В. двата	двестѣк	двестѣк

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За мѣстоимѣто.

§ 39. Мѣстоимѣ е имена на рѣчъта, който са прѣима наимѣсто имѣ; наимѣто: азъ пишѫ; ты ходишъ; той спи; ты огледвашъ себѣ си добрѣкъ.

§ 40. Мѣстоимената бываютъ:

1) Лични сѫ ониа, сѫ кointо са различаватъ лицата въ разговорнотѣ имѣ. Тѣ сѫ три:

а. Първото, което говори: азъ, ты.

б. Второто, което говоратъ: ты, ви.

в. Третътото, за когото говорятъ: той, тѧ, то; тѣ.

2) Вмѣстно сѫ оиба, което прѣимамы, когато циенъ да изловимъ, че дѣй-